

GOSPODARSTVO V SVETU

Neenakomernost gospodarskega razvoja Evrope in Azije

Ce primerjamo podatke o gospodarskem razvoju zahodne Evrope in jugovzhodne Azije, vidimo, da se razlika v njihovi gospodarski moči stalno veča in da je tempo njihovega nadaljnega razvoja vse bolj neenakomeren. To potrjuje že samo dejstvo, da je bila povojska obnova zapadno-evropskih držav končana v treh letih, dočim je bilo Aziji za to potrebno pet let. Leta 1954 je kmetijska proizvodnja v zahodni Evropi prekosila predvojni nivo za 90 odstotkov, dočim je jugovzhodna Azija ta nivo komaj zdaj dosega in le malenkostno prekoračila.

Primerjava industrijskega razvoja daje še slabšo sliko, čeprav je zaradi nepomembnosti industrijske proizvodnje v jugovzhodni Aziji težko delati kakršno koli primerjavo. V obdobju 1938—1953 je v zahodni Evropi proizvodnja električne energije na prebivalca narasla za 748 kv. h., dočim znaša povečanje v jugovzhodni Aziji v istem obdobju komaj 7 kv. h. Indiji, ki je dala v tem delu sveta velike napore in dosegla dobre rezultate v razvoju bazične industrije, je v teh 15 letih uspelo povečati proizvodnjo jekla komaj za 1,5 kg na prebivalca, dočim znaša v zahodni Evropi to povečanje do 80 kilogramov.

Posebno pa je vidna razlika v tempu gospodarskega razvoja

ja, če primerjamo investicije. V povojsnem obdobju sta Nemčija in Norveška investirali več kar 20 odstotkov celotnega njunega produkta, ostale zahodnoevropske države pa 15—20 odstotkov. V jugovzhodni Aziji pa ni nobena država, razen Burme, investirala več kakor 10 odstotkov svojega skupnega produkta. Ce primerjamo samo čiste investicije (brez izdatkov za vzdrževanje obstoječih gospodarskih objektov), znašajo te investicije v jugovzhodni Aziji komaj 6 odstotkov skupnega letnega produkta.

Da bi si bili na jasnem, kaj pomenijo ti podatki, bomo primerjali investicije samo dveh držav. Ce upoštevamo samo čiste investicije, je Indija leta 1954 investirala 1,6 miliard dolarjev, kar znaša 4,4 dolarjev na prebivalca, dočim je Zahodna Nemčija investirala istega leta 5,1 miliard dolarjev, ali 104 dolarjev na prebivalca.

GRADNJA VELIKANSKEGA JEZU V EGIPTU

Med najvažnejšimi projektmi v razvojnih načrtih Egipta je gradnja jeza na Nilu, 50 milij južno od Asuana. Ta veliki jez, ki bo visok 150 metrov in širok 500 metrov, bo zapiral rezervoar površine 3000 kvadratnih kilometrov. To bo doslej največji jez na svetu. Zapri bo pot vodnim tokom, ki se s količino 35 do 50 miliard kubičnih metrov vode na leto zlivajo v Sredozemsko morje. Računajo, da bo prostornina rezervoarja znašala 120 miliard kubičnih metrov. S to množino vode bodo lahko namakali dva milijona akrov (1 aker = 40,467 ara) novih površin, kar znaša skoraj tretjino vse obdelane zemlje v Egiptu. O pomenu tega velikana, ki bo pomagal spremeniti puščavo v rodovitno zemljo, pričajo ti-te podatki:

Obdelane površine so se v Egiptu v letih 1912 do 1945 povečale od komaj 2,2 milijona ha na 2,4 milijona. To zato, ker so izdatki za namakanja dela zelo visoki. V tem času pa se je število prebivalstva podvojilo. Med tem ko je prej prišlo na vsakega prebivalca 0,16 ha obdelane površine, odpade zdaj komaj 0,11 ha. S tem se je agrarna prenaseljenost, ki je bila že takoj občutna zaradi gospodarske zaostalosti Egipta, še bolj povečala in jo cenijo na 5 milijonov obeh. Živiljenjska raven egiptanskega dela se je neprestano nižala in se skrčila na najnajnežji živiljenjski minimum.

Razen zadostnih količin vode za obdelavo novih površin pa bo rezervoar omogočil tudi stalno namakanje 700 tisoč akrov zemlje, ki je doslej dobivala vodo samo ob poplavah Nila. Stalno namakanje bo ob hkratni uporabi umetnih gnojil omogočilo dve, pa tudi tri žete na leto, namesto ene same, kakor je bilo doslej.

Razen tega bodo vzporedno z gradnjo jeza tudi regulirali Nil in s tem znatno olajšali plovbo ter preprečili poplave, ki so

Tak tempo gospodarskega razvoja priča da teče razvoj gospodarsko razvih in nerazvih držav še vedno neenakomerno.

Neenakomeren tempo investiranja ima za posledico tudi neenakomeren tempo razvoja mednarodne trgovine. Zaradi tega se je lansko leto delež nerazvih držav v skupni izmenjavi evropskih držav znatno zmanjšal, čeprav se je obseg njihove medsebojne izmenjave v absolutnem smislu povečal.

Posledice takega zaostajanja za svetovnim gospodarstvom so lahko kaj hude. Jugovzhodna Azija predstavlja najbolj obljudeno področje sveta in je zaradi tega najpotencialnejši potrošnik, katerega kupne moči pa so minimalne. Gospodarski razvoj tega dela sveta bi omogočil, da bi se svetovni blagovni trg in potrošnja ogromno povečala, sorazmerno s tem pa bi se seveda povečala tudi proizvodnja.

F. R.

Pri rezervoarju bodo zgradili tudi električno centralo s 16 turbinami, ki bodo dajale 11 miliard kilovatnih ur električne energije na leto.

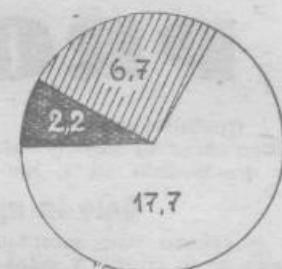
Skupni stroški za zgraditev jeza, včetvešči tudi centralo s turbinami, transmisjskimi napravami in drugimi instalacijami, bodo znašali 180 milijonov egiptanskih funtov. Jez bodo gradili 10 let. Cenilo, da bo njegova dograditev omogočila povečanje naravnega dohodka za 150 milijonov funtov na leto. V primerjavi s sedanjim naravnim dohodom, ki je leta 1953 znašal 856 milijonov egiptanskih funtov, bo to povečanje znašalo 17 odstotkov.

V. B.

IZVOZ KAPITALA IZ ZDA

ZDA so danes največji izvoznik kapitala na svetu, čeprav so še leta 1914 bile dolžniki. Ameriške investicije v inozemstvu so že po prvi svetovni vojni znašale 7 miliard dolarjev. Pred drugo svetovno vojno so dosegli 11,4 miliard, leta 1946 pa 18,7 miliard dolarjev. Do leta 1954 so se naglo dvignile na 42,2 miliarde dolarjev. Inozemske investicije v ZDA znašajo 28,8 miliard dolarjev, tako da znaša dejanski kapital, ki ga ZDA dajejo na razpolago ostalem svetu, 15,4 miliarde. Pa tudi s tem zneskom ZDA danes daleč prekašajo ostale države upnice.

Kapital, ki ga ZDA izvaja, je zelo enostransko orientiran. Iz priloženega grafikona se vidi predvsem, da ta kapital ni geografsko enakomerno razporejen.

cije ameriškega izvoznega kapitala, namreč neposredne privatne investicije, vidimo da je tretjina od njih, to je 17,7 miliard dolarjev investirana v inozemski naftne industrije, druga tretjina je vložena v razna manufakturna podjetja, dočim je zadnja tretjina razdeljena na rudarstvo, ostalo industrijo, trgovino in javne službe.

Ameriški kapital je samo v Kanadi več ali manj enakomerno razporejen na vse gospodarske panoge. V zahodni Evropi pa se je specializiral na petrološko industrijo.

V Angliji, Nemčiji in Franciji, ki so najbolj razvite pa je pretežno vezan na ostale industrije. V manj razvijenih državah je ameriški kapital udeležen v petrološki industriji, razen v Latinski Ameriki, kjer je močnejše vezan tudi za druge industrije, toda tudi tu z večjimi vstopom samo v Brazilijo, Argentino in Mehiko.

Ti podatki pa ne obsegajo celotnega izvoza materialnega bogastva ZDA. Od leta 1940 do leta 1953 je bilo iz ZDA v obliki pomoči, ekonomskih in vojnih, ali v obliki daril izvoženih več kar 90 miliard dolarjev. Država je prevzela na sebe načelo, da regulira »presežke« kapitala in njihovo plasiranje. Na ta način so lastniki kapitala rešeni tveganji naložb v področja, ki ne nudijo polne varnosti za njihove kapitale in profite.

V. P.

Nad dve petini izvoženega kapitala je vloženega na ameriškem kontinentu. Po drugi strani pa odpade večja polovica tega kapitala na zahodno Evropo in Kanado, a manjša polovica na ostala, slabo razvita gospodarstva.

Takšna razdelitev izhaja iz okolnosti, da iz ZDA izvaja v glavnem privatni kapital, ki se sam usmerja v tiste panoge, s katerimi je najbolj povezan. Leta 1954 je od 42,2 miliard dolarjev izvoženega kapitala odpadel na državo samo 15,6 miliard, ostalih 26 miliard pa so predstavljale privatne investicije.

Če analiziramo največje pozitivne in negativne faktorje, ki vplivajo na razdalje med ZDA in drugimi državami, vidimo, da je ZDA v obliki pomoči, ekonomskih in vojnih, ali v obliki daril izvoženih več kar 90 miliard dolarjev. Država je prevzela na sebe načelo, da regulira »presežke« kapitala in njihovo plasiranje. Na ta način so lastniki kapitala rešeni tveganji naložb v področja, ki ne nudijo polne varnosti za njihove kapitale in profite.

V. P.

DROBNE GOSPODARSKE VESTI

Po cenitvi ekonomskoga odbora Commonwealtha se letos pridružuje rekordna svetovna proizvodnja volne. Menijo, da bo znašala proizvodnja neopravne volne 4550 milijonov liber, kar pomeni majhno povečanje iz leta 1953, ko je znašala 856 milijonov egiptanskih funtov, to pa povečanje znašalo 17 odstotkov.

Pričakujejo, da bodo glavno povečanje proizvodnje volne dosegli v Avstraliji, pa tudi v Novi Zelandiji, Urugvaju in drugih državah. Največji pridelovalci volne je Avstralija, ki bo po omenjenih cenitvah v letu 1955/56 pridelala 1331 milijonov liber neopravne volne.

Celoten izvoz riža na svetu je znašal v prvih 6 mesecih letos okrog 2,1 milijonov ton, kar ustreza lanskoletnemu nivoju izvoza. Večji izvoz iz Egipta in Jugovzhodne Azije je nadomestil zmeleni izvoz riža iz ZDA in Italije. Siam in Burma sta bila z 21,461 milijonov ton glavna izvoznika riža, nasproti 1,201 milijonov ton v prvem polletju lanskega leta.

V Indiji, Pakistanu in Burmi se zaradi poplav obeta bolj

slaba žetev. V Indiji in Pakistalu še niso točno ocenili škode. V Burmi je poplava poškodovala okrog 100.000 akrov rižnih polj. Po poročilih iz ZDA pričakujejo tamkaj letos slabšo žetev, medtem ko na Japonskem pričakujejo rekordno letino, podobno kakor leta 1939, ko je dosegla 12,4 milijonov ton.

Ameriška uprava za kmetijstvo v tujini je ocenila, da bo letos svetovna proizvodnja pšenice za 6% večja kakor lani in bo znašala 7,315 milijonov buškov nasproti 6,930 milijonov buškov lanskega leta. Naglašujejo pa, da je to le poizkusna cenitev.

Na podlagi podatkov, ki jih je objavila Mednarodna skupina za proučevanje kavčuka je znašala proizvodnja naravnega kavčuka v prvih sedmih mesecih letosnjega leta 152.000 ton, medtem ko je znašala proizvodnja sintetičnega kavčuka 90.000 ton. V istem času pa je znašala potrošnja naravnega kavčuka 142.500 ton, sintetičnega pa 75.000 ton.

Libra — 452,6 gr
Bušel — 17,5 kg